

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

KLADDERKATTEN

Toneel voor jongeren

1880
door

Herman Cogghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2006
Nr.2895

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *KLADDERKATTEN* op te voeren moet de naam van auteur *HERMAN COGGHE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2006/220/002
ISBN 978-90-385-09358

© 2006 Toneelfonds J. Janssens/Herman Cogghe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(21 spelers)

FERRE FREGATTE : Oude schipper die van zijn boot niet wil wijken

JENTY LIEN : Maatschappelijk werkster van de gemeente

WILLINA (Lina) : Vrouw die op zoek is naar haar kater. Ze is een moderne heks.

MILOS : Zwerfhond en trouwe vriend van Ferre

KID : Gaat voor niemand aan de kant. Is een autoritaire vechtersbaas en bendeleider. Hij wil kost wat kost de poezenboot gebruiken voor een aangebrand zaakje.

KAD : Handlanger van Kid die steeds slimmer wil zijn. Samen zijn ze het duo Kittekat

SPINY : Kattin met een mooie rode vacht maar ze heeft last van vlooien en dat vinden anderen vies.

BALDER : Is een lapjeskater met gekwetste poot. Hij heeft ermee in een wolvenklem gezeten. Hij loopt mank. (zijn poot is omwonden)

DIABLO : Is een zwarte heksenkat met een rood strikje, komt zo maar uit de lucht vallen.

WIBUS : Jonge kater met kapsones is geen vriend van Balder. Ze strijden om de heerschappij over de boot.

BELFI : Is ooit Miss poes Europa geweest, hangt steeds rond Wibus.

YAMILA : Oosterse jaloerse kattin, Vriendin van Belfi, heeft het ook voor Wibus.

CLEOCATRA DE WOEPSERZELE : Witte kattin met blauw bloed. Grote liefde van Wibus.

NALA : Vriendin van Balder. Genoemd zoals het vriendinnetje van Simba in The Lion King. Wegwerpkat, Ze werd langs de autostrade uit de auto gezet.

GIPSY : Eenzame kattin. Is niet te benaderen, wie haar benadert krijgt krabbels. Je komt er niet zonder pelsscheuren van af.

STINKY : De vuilbakkra(a)k(st)er. Hij /zij geurt naar bah! Maar zorgt wel voor eten.

NEFRI : Ondeugend kattinnetje, verleidelijk, vol met kattenkwaad. Een spruit met een grote bek. Opgroeiende puber

MINA : Ze is een echte moederkat, een toevlucht voor de anderen.

POMPIDOE : Oudste kater, is soms doof. Of toch niet?

NOUGET : Poes met een gele zachte pels. Ze niest altijd.

KATTENVANGER : Guur type met stoppelbaard, hoed, werkbreek en vest, bottines

(de meeste rollen kunnen zowel door jongens als meisjes worden gespeeld)

DECOR

Het ruim van een oud stalen schip, vies en vuil, met bovenaan een reling en trap naar het midden. Links en rechts een trap naar voordek en achterdek. Spinnenwebben, zakken, houten kisten, een versleten grote spiegel, houten ladder, krabpaal, oude vodden en dekens, versleten zetels, zitzak en andere.

Het basisdecor blijft hetzelfde, er worden alleen maar dingen aangepast of zetstukken opgebracht. Je kan de achterkant suggereren door gedeelten van de ijzeren romp met klinknagels te schilderen.

Je kunt ook met opendoek spelen en vooraan een eilandje (kade) maken met opstapbrug naar de boot.

Decor 1: voor het doek – twee lege vuilnisbakken

Decor 2: het verwaarloosde ruim van een oude rijnaak – stoffige zakken, dozen, spinnenwebben, tafel, stoelen

Decor 3: opgekuiste ruim – versierd met hier en daar gekleurde doeken en grote posters

Decor 4: voor het doek – een vrachtwagen geschilderd op hout of karton (kan ook nagemaakt zijn(in hout en karton) en komt vanuit de zaal

Decor 5: kattenpension – kooien – heel sober

Decor 6: opening van de poezenboot – catwalk (uitloop in zaal), vlaggetjes, driekleur, linten, lampions

KORTE INHOUD

Aan de waterkant ligt een oude stalen rijnaak. Ferdinand Fregatte is geboren op de boot en heeft er zijn hele leven op doorgebracht. Hij wil hier niet weg, ook al zou JENTY :, de maatschappelijke werkster dat wel willen. De boot is volgens haar verwaarloosd en onbewoonbaar. Hij geeft onderdak aan een groep zwerfkatten. Hoe lang nog? Wat gaat er worden van deze randfiguren? En is die zwarte heksenkat een slecht voorteken?

Wil je het weten? Kom en geniet van het sprankelend, het wervelend en jeugdige theatergeweld in ‘Kladderkatten’

EERSTE DEEL

Proloog

Muziek: dramatische muziek vermengd met geluiden van onweer en regen

Decor 1: voor het doek, twee lege vuilnisbakken met een pover visgraatje

Spelers: SPINY, BALDER, DIABLO, MILOS.

BALDER : *(komt mankend op)* Je weet niet meer waar het is, hé! Waar moeten we nu naar toe?

SPINY : Niet zeuren liefje, zo rap geven we het niet op. *(krabt zich)*

BALDER : Er is hier in de verste verten niets te zien. Ik ben moe en mijn poot doet pijn.

SPINY : Je poot ziet er lelijk uit.

BALDER : Dat wil ik geloven. Hij heeft in een wolvenklem gezeten.

SPINY : Een wolvenklem! Brrr... Daar krijg ik koude rillingen van.

BALDER : Het was mijn fout. Ik had het kunnen weten. Die boer was voor niets te vertrouwen. Die nacht knorde mijn maag gelijk een zwijn en ik had zin in een afhaalmaaltijd uit de kippenfarm. Ik wist dat er een kloek zat met zes malse kuikens en dacht... Maar voor ik verder kon denken liep er bloed uit mijn poot. Die rotzak had een klem gezet. Met moeite wrong ik mijn poot eruit. Het deed vreselijk pijn. *(betast haar poot)*

(lichtflits, donderslag – ze krimpen in elkaar)

SPINY : Toe, bijt nog even op de tanden, die zandweg door en dan...

BALDER : *(hopeloos)* Nog één weg..., nog één weg... en nog één. Volgens mij zijn we verdwaald. Ik kan echt niet meer!

SPINY : Geen paniek schatje, ons eten staat al klaar. *(wijst naar de vuilnisbakken)*

BALDER : *(met zijn hoofd in de vuilnisbak)* Geweldig!... Ik zou je wel willen trakteren, maar die bakken zijn leger dan een lege mosselschelp. Weer een stap dichterbij de kattenhemel.

SPINY : *(komt ook zien)* Niks om te bikken, overdrijf niet! *(ziet)* Verdikke, leeg! Misschien kunnen we aan de vaart een kikker verschalken. Ik kon toch niet weten dat die verdomde vuilnisemmers leeg zijn.

BALDER : Kikkers eten, bah! Die zijn beschermd.

SPINY : En wat dan nog? Eten is eten!

BALDER : Mijn moeke vertelde ooit een verhaal van een prins die betoverd was in een kikker. Je kunt beter voorzichtig zijn. Stel je voor, dat je zo'n prins zijn kop afbijt!

SPINY : Daar lig ik niet van wakker! In dit land zijn er prinsen genoeg. Eentje meer of minder wat doet het ertoe?

(lichtflits, donderslag – ze krimpen in elkaar)

BALDER : Pas op, daar komt iets aan! Een draak op poten.

SPINY : Waar? *(krabt zich)*

BALDER : Ahwel daar!

SPINY : Zeg makker, jij hebt dringend een brillette nodig. Een draak, laat me niet lachen, een draak met een hondenkop.

BALDER : Pas op! Het is een grote!

SPINY : Geen paniek choeke! Het is Milos, 'n sloef op vier poten.

BALDER : Wie zeg je?

SPINY : Milos, de hond van Ferre.

BALDER : En wie is Ferre?

SPINY : Ferre is een mens. Zoiets op twee poten. Hij is de eigenaar van de boot. Daar is onze thuis.

BALDER : En Milos dan?

(lichtflits, donderslag – ze krimpen in elkaar)

SPINY : Doe toch niet zo kattig. Milos is een watje, een schoothondje met een grote bek. Blaft maar bijt niet!

MILOS : *(op)* Woef. De poezen zijn nog zo laat op stap?

BALDER : Het is anders geen weer om een hond door te jagen.

MILOS : Wat lopen jullie hier dan nog rond?

SPINY : We zijn op zoek naar een driesterrenrestaurant voor een etentje. Een gezellige tête-à-tête bij kaarslicht. (*krabt zich*)

BALDER : Liefst met visspecialiteiten. Ik heb een reuzenhonger.

(*veel gesis en een plof - in het midden valt Diablo uit de lucht - springt van ladder achter het doek - scheiding*)

MILOS : Alle donders, het regent hier katten. Komt dat beest echt uit den hemel?

DIABLO : (*kruipt recht*) Sorry slome, maar het is geen weer om te vliegen.

MILOS : Vliegen?

DIABLO : Is dat zo abnormaal?

MILOS : Van vliegende vissen heb ik al gehoord maar van vliegende katten!

DIABLO : Maar povere toch, in die hondenkop van jou zit ook alleen maar zagemeel zeker? Wij vliegen niet zelf.

MILOS : Daar versta ik niets van. Mijnheer valt uit de lucht en vliegt niet zelf. Ben je dan uit een vliegtuig gestapt? Zo van...(*roept met vrouwenstemmetje*) halte Brugstraat, vaartkant – gelieve u naar de open deur te begeven en ... Spring! (*fluit - alsof hij neerstort*) Boem! Harde landing met koprol.

DIABLO : Amaai, ... goed zo woefke. Jij bent zeker het knapste blafbeest van de streek! Luister he suske, ik ben door dat miserabel weer, gewoon van madame haar broembezem gevallen. Waarschijnlijk vliegt ons Mie daarboven nog rond. Tenminste, als ze ook niet aan haar onderbroek ergens in een boom hangt te zwabberen.

MILOS : Van die kattenpraat versta ik geen euro, veel te intellectueel!

DIABLO : Goed gezien makker, katten zijn hoog intellectuele wezens. Wij hebben meegeholpen aan de grondlegging van deze beschaving. Kijk maar naar de Egyptische cultuur.

BALDER : Juist ja, vierduizend jaar geleden bepaalden we mee de geschiedenis.

SPINY : Wij katten werden het symbool van de vruchtbaarheid, in de persoon van onze godin Bastet.

(geluid van regen)

MILOS : Dat kan allemaal zijn, maar als het voor jullie hetzelfde blijft, ga ik binnen.
Het regent pijpenstelen en ik sta hier te kletsen over cultuur met een nest
verzopen kladderkatten.

(lichtflits, donderslag – ze krimpen in elkaar)

BALDER : Vertel liever of het nog ver is? Mijn poten zijn naar de klo... laat maar.

SPINY : Nog even op de tanden bijten en we zijn er zo. Volg Milos maar.

BALDER : Ik wou dat ik vleugels had en kon vliegen zoals de eenden.

DIABLO : Van vliegen weet ik alles, geef mij maar mijn poten om op te lopen. He,
waar zijn jullie naartoe? *Gaan af door het midden van het doek*)

SPINY : Volg maar. Binnen is het droog en je hoeft er niet te vliegen.

(laatste lichtflits en donderslag in de verte)

Scène 1

Decor 2: in het ruim van een oud graan- of ertsschip dat niet meer in vaart is.
Het ruim hangt vol met spinnenwebben en rommel.(zakken, dozen, pakken,
tonnen, tafel, stoel, zitzakken) Weinig verlichting.

Spelers: SPINY, BALDER, DIABLO, MILOS, WIBUS, BELFI, YAMILA,
CLEOCATRA

*(doek open - ze staan boven aan de reling – via een trap kunnen ze naar het
ruim van het schip)*

MILOS : Pas op voor de trap!

BALDER : Wat ruikt het hier muf zeg.

SPINY : Liever een muf nest dan geen nest. *(begint zich te krabben)*

MILOS : Zeg, weten jullie wat er gebeurt als een heksenkat van haar vliegende bezem valt?

DIABLO : Ik zou het niet weten!

MILOS : Een catastrofe.

DIABLO : Ha,ha, ha, grappig hoor!

SPINY : Weten jullie misschien waarom heksen op bezems vliegen?

DIABLO : Plezant, echt plezant!

SPINY : Omdat een stofzuiger veel te zwaar is.

BALDER : Wacht, ik ken ook nog één! Weet je waarvoor heksen een potloodslijper nodig hebben?

DIABLO : Ik zou het niet weten.

BALDER : Om hun punthoed aan te scherpen.

(Wibus komt op met zijn gevolg vanuit het ruim links – Belfi en Yamila)

MILOS : Oei, nog meer katten! Te veel is te veel. Ik heb ook mijn beperkingen. Een rustig plekje heb ik wel verdiend. *(gaat ergens in een hoekje liggen)*

WIBUS : Gegroet verzamelde verzameling, welkom aan boord.

BALDER : Wie is die gespierde kater?

(Belfi en Yamila hangen rond Wibus)

BELFI : *(heel sensueel)* Wibus is onze leider, 'The Big Boss' himself. Hij heeft het hier voor 't zeggen.

YAMILA : Zijn wil is wet, nietwaar schatje. *(slijmend)*

WIBUS : Gewoon een praktische regeling, ik hou van orde en tucht. Iemand moet de leiding nemen en toevallig ben ik dat.

BELFI : Wibus is een krak. Een prater met een uitstraling, die gestudeerd heeft.

YAMILA : Vier jaar management en zes jaar specialisatie kattenpsychologie.

BALDER : Dat zal wel, in het hoger instituut voor kattenproblemen zeker. Maak dat de ganzen wijs.

BELFI : Zolang je doet wat Wibus vraagt en hem niets in de weg legt, ben je zijn beste

vriend.

YAMILA : Wibus laat niet met zich spotten.

BELFI : Je hebt hem beter als vriend dan als vijand.

DIABLO : Ik begin al te bibberen op mijn benen. Normaal kies ik mijn vrienden zelf.

SPINY : Wat denken die stomme trienen wel? Dat we nu gaan lopen? Wibus is hier niet meer of minder als een ander.

WIBUS : *(komt op en richt zich tegen Yamila)* Waarom al die drukte, wie zijn die twee jankers?

BALDER : Mag ik me voorstellen. Ik ben Balder, genoemd naar een of andere Germaanse god uit de mythologie.

DIABLO : Ik ben Diablo, zo zwart als de duivel en van beroep heksenkat.

WIBUS : Welkom op mijn kattendekschip. Jullie kunnen blijven als jullie je aan de regels houden. Is dat begrepen?

DIABLO : Regels, daar hou ik niet van. Ik maak mijn eigen regels.

BALDER : Goed gezegd, zwarte! Alle katten zijn gelijk voor de wet.

BELFI : Ik zou toch voorzichtig zijn met die opruiende taal.

SPINY : Als je het niet wil horen, stop dan uw oren toe. Sukkel!

DIABLO : In een democratie mag iedereen uitkomen voor zijn gedacht.

BALDER : Kunnen we hier slapen of niet? Mijn poot doet pijn!

BELFI : Ochottekes , de mankepoot is moe!

YAMILA : Is dat het nieuwe vriendje van die rooie?

BELFI : Ja, om haar te vlooien. Ha, Ha, ha.

SPINY : Krabben kan ik zelf, tuttebel. Zelfs in je ogen als het moet! *(agressief gebaar)*

BELFI : Blijf maar daar met uw vlooien, straks hebben we allemaal van die gekke beestjes.

YAMILA : *(chagrijnig)* Iemand met vlooien moesten ze van de boot smijten. Nietwaar Choechoeke? *(tot Wibus)*

WIBUS : Voor de algemene gezondheid zou dat inderdaad beter zijn. Ziektes kunnen we missen. Laten we het er later over hebben. Ik heb nu andere dingen om mijn hoofd. *(gaat af)*

SPINY : Voila, mijnheer de generaal heeft gesproken. Die mislukte zoetwatergarnaal, heeft geen tijd. Hij zal 't er later over hebben...den dikke nek. Weet je wat?

Vlooiën zijn plezierige beestjes. Je moet er alleen zo van krabben. Ik blijf, als jullie dat maar weten!

DIABLO : Zo zie ik het graag, een katin met karakter. De pot op met die parvenu en zijn barbiepoppen!

BELFI : Wat een brutaliteit! Het is hier geen vlooiencircus.

YAMILA : Het zou beter zijn dat jullie vertrekken. Heb je niet gehoord wat Wibus zei?

SPINY : Ik ben stokdoof! Langs beide zijden. Er zitten vlooiën in mijn oren.
Hahaha!*(lacht)*

BELFI : Dat gaat te ver, ik zet mijn nagels in haar vel. *(laat ze zien)*

YAMILA : En ik bijt een stuk van haar staart. *(wil toeslaan)*

BALDER : *(kwaad)* Ophouden jullie! Mijn poot is gekwetst maar mijn hoektanden zijn vlijmscherp. Wie Spiny aanraakt krijgt met mij te maken.

DIABLO : En met mij! *(gaan naast haar staan)*

BELFI : Ochottekes, madame heeft haar lijfwachten! Ik zal ze...

(Belfi wil op Spiny afvliegen maar dan verschijnt Cleocatra in vol ornaat met valiesje)

CLEOCATRA : Eindelijk zeg, ik geloof dat ik het gevonden heb. Kan iemand me helpen? *(bovenaan op de trap)* Ik ben op zoek naar kommen-deur Wibus.

ALLEN : Kommendeur Wibus?

CLEOCATRA : Ja, kommendeur Wibus, de kapitein van dit vlaggenschip.

BELFI : Wat krijgen we nu? Wie is dat mens?

YAMILA : Waar komt sneeuw witje ineens vandaan?

BALDER : Wouw, wat een stuk!

BELFI : Dat is geen stuk, dat is een spook!

DIABLO : Toch een schoon model voor een spook! Precies geplukt uit een modeblad.
Dat wit schittert in mijn ogen, zeker gewassen met dash.

SPINY : Niet overdrijven, kerels. Hebben jullie last van je mannelijke hormonen?

BELFI : Ze ruikt zo heel anders, zo...zo... buiten boots.

CLEOCATRA : *(wrijft met haar handschoen over de trapleuning)* Wat een achterlijke vieze troep is dat hier?

YAMILA : Achterlijke troep! Zal 't gaan ja?

SPINY : Als het je niet aanstaat, ga dan maar terug van waar je gekomen bent!

BALDER : *(poeslief)* Toe dames, niet zo kattig. *(tot Cleocatra)* Mag ik me voorstellen mademoiselle, ik ben Balder, straatkater met stamboom. Kijk maar! *(wijst naar zijn staart)* Kan ik de jongedame van dienst zijn?

CLEOCATRA : Ik ben Cleocatra de Woepserzelle en kom voor Wibus, mijn grote liefde.

DIABLO : Oei, dan is er een klein probleem. Je grote lieve kwibus heeft geen tijd.

BELFI : *(kwaad)* Haar grote liefde? Dat zal wel!

CLEOCATRA : Wibus is mijn allerliefste poezekaterke. Vooruit zeg op, waar is mijn Wiebeke, brutaal ding?

BELFI : Ik krab haar met plezier de ogen uit!

YAMILA : Je kwibus loopt hier ergens rond, zoek het zelf maar uit. *(draait zich om)*

WIBUS : *(komt op en loopt op Cleocatra toe)* Hoorde ik daar mijn naam? Oh, mijn allerliefste Venus, mijn perzikje wat een goddelijke verschijning! Je ziet er beeldig uit!

BELFI : Wel heb je van je leven, de loeder, de schijnheilige kater!

SPINY : Dat steekt zeker?

BELFI : *(blaast en krabt)* Hou je erbuiten luizenwif, dat is mijn lief!

(Spiny heft haar poten op en trekt zich terug)

BALDER : *(Cleocatra en Wibus knuffelen elkaar)* Voila zie, madame haar grote liefde gevonden. Meneer heeft nu wel tijd!

CLEOCATRA : Ahwel schatteke, waar zat jij? Zou je me niet voorstellen aan uw vrienden en vriendinnen. *(met veel glans komt ze van de trap naar Wibus)*

SPINY : Bij die vriendinnen zal ik zeker niet bijhoren. Pfff!

WIBUS : *(met veel air)* Maar choechoeke, dat heeft geen haast. *(neemt haar hand en kust ze)* Wees welkom in mijn nederige woonst. *(vleit zich tegen haar aan - neemt haar bagage en gaan heel close af)*

BALDER : De komediant, daarstraks was het nog zijn kattendekschip.

BELFI : *(kwaad)* Wat komt die mislukte tuttebel hier eigenlijk doen? We hadden het

hier samen goed. Die opgedirkte heks!

BALDER : Roodkapje is het zeker niet. Ze heeft meer iets van Sneeuwwitje.

DIABLO : Een charmante verschijning. Een toppoes met klasse. Ik zou er zo....

BELFI : Smoel toe, zwarte! Ik wil wel eens weten wat dat murmel meer heeft dan ik?

YAMILA : Waar heeft hij die scharrelkip opgepikt?

DIABLO : Zeker niet in een kippenhok. Ze is zo anders, zo stijlvol. Ze doet me zweven.

BELFI : *(geeft Diablo een klap)* Hier zie, zo geraak je met je voeten weer op de grond.

Al die katers zijn hetzelfde, pure vrouwenzotten. Ik kan er niet tegen.

BALDER : Volgens mij zie ik hier enige symptomen van jaloezie.

BELFI : Bah, den aangebakken kater, den schelle bedrieger, den bedfrouzeleer. Ik...ik...

(begint te snikken)

YAMILA : De valse minnaar. We droomden samen van een nest jonge poezen en eeuwige liefde. Ja, dag Jan! Kom Belleke. *(gaan samen gearmd af)*

DIABLO : Ik weet niet wat sommige vrouwen in mannen zien. Kattinnen zal ik nooit begrijpen.

SPINY : Breekt er uw kop niet over Diablo. Kom we zullen in de keuken eens zien of er iets te bikken valt. Ik rammel van den honger. *(gaan af links)*

BALDER : Van liefde alleen kun je toch niet leven. Geef mij maar een flink stuk spek.

(gaat af)

Scène 2

Decor 2: het ruim zoals decor 2. Hier en daar zitten of liggen katten.

Spelers: JENTY, FERRE, MILOS en KATTEN

JENTY : *(komt over de reling kijken)* Hallo..., hallo is hier iemand? Hallo!

(Ferre komt van rechts uit het ruim)

FERRE : Ja, wat is er?

JENTY : Sorry mijnheer, Ik ben Jenty Lien, sociale werkster van de gemeente.

FERRE : Wat moet je?

JENTY : Mag ik binnenkomen?

FERRE : Doe gerust, maar breek uw nek niet en pas op voor de katten.

JENTY : *(komt naar beneden en ziet rond - bedenkelijk)* Woont u hier?

FERRE : Wat dacht je, in een koninklijk paleis in Brussel! Deze boot was de broodwinning van mijn ouders en mij. Nu is het mijn thuis. Ik ben schipper op rust.

JENTY : Woont u hier alleen?

FERRE : Zeg, jij bent nogal nieuwsgierig, scheelt er iets?

(Milos komt aangelopen – besnuffelt Jenty, gromt en gaat voor haar liggen)

JENTY : Ik heb zo mijn bedenkingen over de manier waarop u leeft op deze boot. Dit kan je toch niet menen. Een oude versleten schuit die in jaren geen likje verf heeft gezien.

FERRE : Luistert madammeke, als het u hier niet aanstaat vertrek je maar. Ik zit hier goed en ik blijf hier.

JENTY : Sorry mijnheer Fregatte, maar als beambte van huisvesting moet ik deze woonst onbewoonbaar verklaren. Ik zal bij de gemeente een verzoek doen om u te plaatsen in een instelling. Daar kan u dan ten volle van uw oude dag genieten.

(Milos gromt)

FERRE : Hola Pola, niet zo rap van stapel lopen. Wat mankeert er aan mijn schip?

JENTY : *(schrijft in haar nota's)* Muf, vochtig, te weinig verlichting, onvoldoende verwarming en te veel ventilatie.

FERRE : Ikke, naar een instelling? Vergeet dat maar gauw. Ik blijf hier! Een vrije vogel kun je niet kooien, dan gaat hij dood. Een oude boom verplant je toch ook niet?

JENTY : Sorry mijnheer Fregatte, maar het is voor uw bestwil. We willen geen risico's nemen. De boot is een broeihaard voor ziekten. Het zit hier vol ongedierte met die beesten.

FERRE : Luister betweterke, ik ben nog nooit ziek geweest en die katten ook niet.

(kat niest)

JENTY : Wat, die beesten niet ziek? Zwerfkatten brengen bacteriën mee van overal. Ik zal de veearts eens langs sturen.

FERRE : Bedankt! Ga jij die betalen of werkt die veearts misschien gratis? Luister jongedame, ik zeg het één keer: iedereen leeft hier zijn eigen leventje en is tevreden. Ophoepelen dus!

(Milos gromt en laat zijn tanden zien – de katten scherpen hun nagels)

JENTY : Sorry mijnheer Fregatte, als

FERRE : *(dan boos)* Genoeg! Ophoepelen! Wegwezen! *(Jenty wordt nerveus)* Wat denk je wel. Mijn paleis afpakken. Nooit!

JENTY : *(kordaat)* Goed, u moet het zelf maar weten. Mijn rapport zal niet mals zijn. De gevolgen zijn voor u! Dag meneer Fregatte en nog een aangename dag! *(wil een hand geven maar Ferre weigert- ze staat recht en verdwijnt – licht uit)*

Scène 3

Decor 2: het ruim - Aan een tafel zit Ferre thee te drinken. Milos ligt naast hem en gromt af en toe. Vooraan staan twee zitzakken op de ene ligt Gipsy.

Spelers: FERRE, MILOS, GIPSY, POMPIDOE, STINKY, NALA

(Pompidoe komt op)

POMPIDOE : Ahwel Gipsy, je ligt hier zo alleen. Ben je niet gelukkig?

GIPSY : *(schrikt - zet direct haar klauwen en blaast)* Weg oude viezerik!

POMPIDOE : Rustig vrouwtje. Ik ben het Pompidoe. Wat is er, ben je niet gelukkig?

GIPSY : Geluk, wat is dat?

POMPIDOE : Geluk is dat je je goed voelt in je vel. Zoals ik: dement maar content!

GIPSY : Was het maar zo eenvoudig. Niet iedereen is voor het geluk geboren.

POMPIDOE : Gelijk heb je. De ene wordt geboren in een bed met veren en de anderen op een vuilnisbelt.

GIPSY : Ik was beter niet geboren!

POMPIDOE : Niet zo pessimistisch vrouwtje. Optimisten leven langer dan pessimisten.

GIPSY : Ga toch weg, ik zoek het zelf wel uit.

POMPIDOE : Sorry, ik wou alleen maar helpen. Ik weet dat het verlies van je babypoetsjes moeilijk is. De mensen hebben je hart geraakt.

GIPSY : Wat weet jij van hartzeer. Ze hebben me behandeld als vuilnis. Mij in het bos achtergelaten in een stinkende kartonnen doos met zes pasgeboren baby's. Vier zijn er in de plensende regen tussen mijn poten gestorven. *(weent)*

(Pompidoë tracht haar te troosten, maar ze duwt zijn arm weg)

Ijskoud waren ze, levenloos en stijf. *(korte stilte)* Weet jij wat een moederhart dan voelt?

POMPIDOE : Ik begrijp je verdriet. Ik vind de juiste woorden niet, maar ik wou dat de zon opnieuw in je leven kwam. *(staat recht en wil afgaan)*

GIPSY : Ga je al weg?

POMPIDOE : Ja, ik dacht dat je me niet meer moest hebben, zoals al de anderen.

GIPSY : Kom hier oude rakker, je bent de slechtste nog niet.

POMPIDOE : Zei je wat?

GIPSY : Kom terug, ouwe tijger. Je bent de enige tegen wie ik praat. De anderen willen me alleen pijn doen.

POMPIDOE : Je hoeft je niet zo af te sluiten. Het leven is voor iedereen wrang en zoet. Ze menen het allemaal goed met je. Alleen ziet de ene het anders dan de andere. Katten zijn maar katten!

(Milos schiet recht en blaft - Stinky komt op met een zak vol eten)

MILOS : Woef, woef! Er is iemand... horen jullie mij? *(nervus)*

FERRE : *(komt op)* Goed zo Milos, 't is Stinky maar. Kom bij 't baasje zitten!

STINKY : Goed volk, blijf maar zitten. Gegroet edel ongedierte!

FERRE : Gelukkig, ik dacht dat het die sociale trien weer was. *(af)*

POMPIDOE : Ach Stinkertje, terug van je dagelijkse rooftocht?

STINKY : Zo zou ik het niet willen noemen. Ik leer de tweevoeters recycleren. Bovendien doe ik aan goede werken. Ik verdeel hun overschotten aan de noodlijdenden.

MILOS : De Robin Hood van de kattenwereld.

POMPIDOE : Ere wie ere toekomt. Zonder Stinky zaten we al lang rijstpap te eten in de poezenhemel.

STINKY : Met gouden lepeltjes zeker? Niet overdrijven hè, opa!

(Nala komt op)

NALA : Bah, wat stinkt er hier zo? Die stank doet een Brusselse kaas blozen!

STINKY : Sorry schoonheid, maar de laatste portie viskoppen lag niet tussen de rozen of de lavendel. Daarbij mag ik als sociaal consulente voor voedselvoorziening volgens de laatste hygiëneregels geen deodorant gebruiken.

POMPIDOE : Misschien kun je de volgende keer Nala eens meenemen. Zo leert ze een gedekte tafel waarderen.

NALA : Dat is niet nodig, ik ben op regime. Mijn lijn ziet u. Ik ga me laten inschrijven in een modellenbureau. Ik wil beroemd worden zoals Garfield of de Aristocats.

(gaat met veel flair af)

STINKY : 't Is te hopen! Dat is dan een mondje minder om te voeden.

MILOS : *(met zware hondenstem)* Eerst zien en dan geloven. Ik heb al schoner velletjes op de catwalk gezien!

POMPIDOE : Die jeugd toch, ze zien geen problemen. Nietwaar Gipsy?

GIPSY : Gelukkig maar, je moet niet op de problemen roepen. Je krijgt ze gratis. Helemaal voor niets! *(gaat af)*

STINKY : Ik ga alvast voor het avondeten zorgen. Viskoppen met uisensaus en spaghetti-resten.

POMPIDOE : Wacht ik ga met je mee. Dan maak ik me nuttig. *(gaan samen af)*

MILOS : Spraken die twee van eten? Daar moet ik bij zijn.

GIPSY : Die vreten zich nog eens dood! *(af)*